

LUDVIG NORMAN

1831–1885

Skogssånger
för röst och piano

Forest Songs
for voice and piano

Opus 31

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1262–1267/Edition nos 1262–1267
2016
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-306-5

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

1.

Allegretto.

L. Norman.

Sång.

Piano.

p

I sko - gen grön, der är jag van att van - dra i stun - der
 Im grü - nen Wald, im grü - nen Wald, da mag ich so ger - ne

p e leggiero

mf

lång-a, och lå - ta e - kar och bok och gran med dof - ter och sus mig
 schweifen, und durch die Eichen und Bu - chen bald, bald durch die Tan - nen

mf

fång-a, Vän - lig och tro - fast, stolt och än - då så mild tycks mig ung-trädens
 streifen. Das ist ein fri - sches Rie - sengeschlecht, es sind mei - ne Freunde, die

mf

un poco rit.

ska - ra. Och att de ju hål - la af mig ock - så kan i - cke drömmar blott
 Bäu - me, und dass sie mich lie - ben von Her - zen recht, sind kei - ne thörich - ten

f

un poco rit.

a tempo

va-ra! De räck - a mig grö - na hän - der-na blidt när jag till sko - gen
 Träume. Sie stre-cken die grü - nen Hän - de her-vor, wenn ich im Wald er -

p

a tempo

cresc.

nal - kas. De vag - ga mig och i ro får jag fritt af rymdens friskhet
 schei - ne, sie wie-gen mich in den Ar - men em-por zu frischer Lüf - te

cresc.

pp

sval - kas. Det blir mig så säll - samt, jag är så nöjd lik
 Rei - ne. Da wird mir so heim - lich, so wohl zu Muth, als

pp

bar - net som sa - gor för - tju - sa, och hjer - tat slår af
 woll - ten mich Mähr - chen um - dü - stern, und fröh - lich schwillt und

mod och fröjd, när sko - gens rö - ter su - - sa. De
 quillt mein Blut, der - weil die Bäu - me flü - - stern. Sie

un poco rit. *a tempo* *pp*

sä - ga mig, att de i jor - den skyggt se trä - lan - de dver - gar
 sa - gen mir, dass sie im Bo - den schau'n das krie - chende Volk der

pp *Led.* * *Led.* * *Led.* * *Led.* *

lef - va, hur de af de - man - ter och guld ha bygt pa -
 Zwer - ge, wie sie von De - man - ten und Gold er - baun Pa -

Led.

lat - ser i ber - gets skref - va. De sä - ga att de mot him - len se med
 lä - ste in - mit - ten Ber - ge. Sie sa - gen, dass sie den Himmel sehn mit

f *un poco rall.* *p* *a tempo*

hjes - san hög - rest vor - den, och stolt si - na kro - nor sving - a de som
 ih - rer Kro - nen Wi - pfel, und dass für die wei - te Er - de wehn als

mf *f*

fri - hets - - fa - nor åt jor - - - - den.
 Frei - heits - - fah - nen die Gi - - - - pfel.

dim. *un poco rit.* *a tempo* *p*

2.

Andantino con moto.

Sång.

Piano. *pp* *due Pedale*

Hvad bru - sar of - van mig i rym - - dens sal,
Was rauschet ü - ber mir in trü - - ber Luft,

der väl - digt sving - a - de vin - gar fram - åt ja - - ga?
wie rasch ge - schwun - ge - ner Flü - gel brei - te Zü - - ge?

Jag blick - - ar upp: Högt öf - ver berg och
Ich schau' hin - auf: hoch in des Tha - - les

cresc. *f*

cresc. *f*

dal jag ser flytt - fo - gel - ska - - - - - ror fjer - - - -
Duft, da ziehn der Wan - der - rö - - - - - gel wei - - - -

- - - - - ran dra-ga. Ett skri går
 - - - - - te Flüge. Zu-wei-len

gällt från de - ras vil - da hop. Är det väl
gellt ihr lau - ter wil - der Schrei. Sind es des

vin - - - - - terns jäm - mer vi - da kring verl - - - - - den?
Win - - - - - ters lang - ge - so - ge - ne Kla - - - - - gen?

Dra de för - bi mig med ett ju - - bel - rop
Zieh'n sie mit ei - nem Ju - bel - ruf vor - bei,

cresc.

att må - let Sö - dern är för lang - a fär - - - den?
dass rauschend sie zum Süd die Flü - gel schla - - - gen?

f

a tempo
 Jag vet det ej, dock känslan re'n mig sagt
Ich weiss es nicht, doch ahnend fühl'ich schon

dim. e ritard. *a tempo* *mf*

att hjer - tat här i nor - dens köld för - blö - - - der.
den Geist im Win-ter mei - nes Nords er - mü - - - den.

Du rör, du lock - - ar mig med
Es lockt, ein Mähr - - chen mit Si -

troll - - - doms - kraft, du e - vigt lju - sa
re - - - nen - ton, der e - wig blüh'nde,

con espressione

sol - - upp - fyll - - da Sö - - - der!
son - - nen - vol - - le Sü - - - den.

sempre *dim.* *pp* *pp*

3.

Andante.

Sång.

Piano.

p e con molto sentimento

pp

con espress.

mf

p

pp

p

pp

Nu
Die

he - den är mörk,
Hei - de ist braun,

nyss glänste han rik.
einst glühte sie roth.

Nu björ - ken är kal,
Die Bir - ke ist kahl,

grön han var och blid.
grün war einst ihr Kleid.

mf

Två ging-o vi här, nu ensam jag är.
Einst ging ich zu Zweih, jetzt geh' ich allein:

pp *mf*

mf

Ve öf-ver dig höst och en kär-leks-lös tid!
Weh ü-ber den Herbst und die lieb-lo-se Zeit!

mf

o ve! o ve! ve öfver dig höst och en
o weh! o weh! weh über den Herbst und die

sf *p*

kär - - leks - lös tid. Nu
lieb - - lo - se Zeit. Die

mf

verl - den är tom, nyss var hon så skön.
Welt ist so öd', einst war sie so schön.

pp

Nyss var jag så rik,
Einst war ich so reich,

mf

nu jag li - der nöd! Två ging-o vi här,
jetzt bin ich voll Noth! Einst ging ich zu Zwein,

pp *mf*

nu en-sam jag är. Min kärlek be - drog, o vo - re han död,
jetzt geh ich al-lein: mein Lieb ist falsch, o wä - re sie todt.

o ve, o ve, min kärlek be - drog, o
o weh, o weh, mein Lieb ist falsch, o

sf
mf

vo - - re han död!
wä - - re sie todt!

sf
p

f
p

sempre morendo
rit.

4.

Allegretto moderato.

Sång.

p

Min själ var sjuk, min hog var mörk, jag kän-de mig döds-trött af
 Mir war das Herz so wund und krank, ich fühl-te mich weh und be -

Piano.

p

mf

lif - vet, då gick jag till sko-gen, till gra - nar och björk, der lugn mig of - ta blef
 klom - men, da lenkt' ich zum Wal - de den ein - sa-men Gang, wo oft mir Ru - he ge -

mf

gifvet. Och hör, straxt tal - te e - ken så: Upp, yngling var helbreg-da
 kommen. Und sieh, es sprach der Eichenbaum: Auf, trüber Ge-sel-le, ge -

f

mf

vor - den! högt rik-ta din blick e - mot him - lens blå och tag fä - ste starkt på
 sun - de! hoch strecke dein Haupt in den Himmelsraum, fas-se Wur-zeln tief im

mf

pp

jor - den! Och björ - ken rådde: se
 Grun - de! Die Bir - ke meinte: Schau

mf *p* *pp*

på min skrud, den rörs och le - ker och hvi - skar, Så lock-ar dig gläd-jen,
 an mein Laub, es rauscht und zit - tert und flüstert, dem lockenden Leichtsinn

pp *mf*

lyd dess bud och snart din hog den för - fri - skar! Och Vi - det sa - de så
 sei nicht taub, dann stehst du nicht so um - dü - stert. Die Wei - de sag - te: In

* Staccatotecknen över ass-ass borttagna.

ve - mods - fullt mitt bröst bär smärtan in - - ne, sa kom då till mig, jag
 lei - sen Schmerz so leb ich mei - ne Ta - - ge, o tröst dich an mir, du

pp

mö - ter dig huldt mig rör ett kla - gande sin - ne. Men Granträdet rop - te med
 trau - ri - ges Herz, mir dient zur Won - ne die Kla - ge! Der Tannenbaum rausch - te so

pp

kraft - full röst: Se an, hvad hop - pet dig bå - dar! Jag grönskar jemt. Var
 tief und ernst: Du darfst die Hoffnung nicht lassen! ich grü - ne stets! frisch

f

man och haf tröst, när lif - vet man - ligt du skadar. Så råd - de de trogne så
 auf, dass du lernst das Le - ben frisch zu er - fassen. So sprachen die Treu - en

p un poco rit. a tempo

blef mig snart mitt hjer-tas qval be - tving - adt. Du gam - la skog hur
 mir a-ber war das en - ge Herz er - wei - tert. Du al - ter Wald, wie

mf

p un - der-bart har du ej min an - de be - ving - at, Du gam la skog hur
 wun - der-bar hast du mir die See - le er - hei - tert; du al - ter Wald, wie

f con passione

un - der-bart har du ej min an - de be - ving - - - at.
 wunder-bar hast du mir die See - le er - hei - - - tert.

pp

cresc. *p* *pp*

5.

Un poco lento, ma non troppo.

Sång.

Å - ter grön-ska des-sa da - lar, ack, som vo - re
 Wie - der grü-nen die-se Tha - le, ach, als wä - re

Piano.

in - tet bor-ta! Mig blott ing-en Maj hug-sva-lar med sin herr-lig-het, den
 nichts geschehen: Muss ich doch im Mai - en - strahle einsam zwischen Wunder

kor - ta. Vå - rens gran-na fog-lar sjun - ga jub - lan - de kring blom - ster -
 ge - hen! Bun - te Frühlingsvö-gel tau-schen schmetternd ih - re wil - den

gängen. Ack jag lyss ej med min ung - a brud, som förr, så glad på
 Lieder; ach ich zieh' mit ihr zu lauschen nicht mehr se - lig auf und

sängen! Blom - - ster - trä - den snö - ga
 nieder. Blü - - ten - bäu - me streu - en

flo - ckar att kring äng - ens tuf - va dan - sa, men jag
 Flo - cken; Au - - en duf - ten, Wie - sen glän - zen, doch ich

får ej hen - nes lo - ckar nu mer med de blomstren kransa.
 darf die dunk - len Lo - cken nicht mehr mit den Blu - men kränzen.

un poco più vivo

Ful - la källsprång öfver - sväm - ma skog och dal, der vå - ren an - das. Men jag
 Vol - le Wasser - fül - le schäu - men stets noch zwischen Fels und Rü - stern, nicht mehr
trem.

ff hör ej hen - nes stäm - ma mer med vå - gens jol - ler blan - das.
mf hör' ich an den Bäu - men ih - re sü - sse Stimme flü - stern.
p

più moto e stringendo
 Ve! för - bi med kys - sens lå - gor är den kär - lek jag be - grå - ter! ja - gas
ff Weh', verrauscht sind Füßs' und Glu - ten, hin der hol - den Lie - be Schimmer! hin - ge -
più moto e stringendo

f bort, som kül - lans vå - gor ald - rig vänder mer han å - ter.
pp strömt, wie die - se Fluten nimmer kehren kehrt sie nimmer.
pp *ritardando*

Tempo I.

Ack, hvi prä-lar du med tom - ma fröj - der, var, in för min
 Ach! was zeigst du dei-ne Schä - tze, Früh - ling, ei - nem Geist voll

Tempo I. *tranquillo*

pp

Red. * *Red.* * *Red.* *

smär - ta? Här - - jad är ju hvar-je blom - ma
 Schmer - zen? Oe - - de sind die schönsten Plü - tze

i mitt arma, vissna hjer - ta.
 diesem öden, wunden Her - zen.

fz *p*

smorzando

pp

Red. *

6.

Allegro con brio.**Sång.**

Hur frisk, o skog, du grön - skar, hur
Es streckt der Wald die Zwei - ge so

glad _____ till en vår - dagsmor - gons mö - te, med
 grön _____ in den blau - en Früh - lings - mor - gen, die

kro - nor i strå - lan-de lju - sets bad, _____ med stam - mar i skug - gor-nas
Gi - pfel im duf - ti-gen Lich - te blüh'n, _____ die Stäm - me im Schat - ten ge -

skö - - te!
bor - - gen.

mf Der spräng - - er de hur - ti - ge
Da spren - - gen die lu - st - gen

mf *p*

ryt-tarnes tropp
Rei - ter her - ein,

och flad - drande fa - - nor
die flatternden Fähn - - lein

mf

sving - a.
flie - gen.

Och hor - - nen de smat - tra
Es schmet - tern der Hör - ner

to - ner af hopp,
Lie - der da - rein,

som vag - gas i skog och
die klingend im Wald sich

a tempo *p*

klin - ga. Och hur det kling - ar hvar det
 wie - gen. Und wie es wallt und wie es

a tempo *p*

un poco rall.

bär i ung - dom, i vår och be -
 schallt in brau - sen - dem Ju - gend - ge -

con espressione *f*

rus - ning, o, du stol - ta, grön - skan-de skog, du lär mitt
 flu - te, o du stol - zer, grü - nender Frühlingswald, o du

hjer - ta slå af för - tjus ning, ja, du
 stol - zer grü - nen - der Frühlingswald, so

lär, — du lär — mitt hjer - ta slå, — du
 won - - nig, so won - - nig wird mir zu Mu - -

f

un poco rit. *p a tempo*
 lär mitt hjer - ta slå af för - tjus - ning.
 the, so won - nig wird mir zu Mu - the.

un poco rit. *a tempo*
p e legg.

p

pp
 Ped. *

Ludvig Norman

Ludvig Norman (1831–1885) var en central gestalt i svenskt musikliv från 1850-talet fram till sin bortgång. Även om samtiden inte alltid uppskattade hans initiativ, värderas Normans insatser med rätta högt i musikhistorieskrivningen. Som tonsättare, dirigent, pedagog, skriftställare och konsertarrangör bidrog Ludvig Norman kort sagt till att förnya svenskt musikliv.

Norman var stockholmare. Redan i unga år undervisades han i pianospel av Vilhelmina Josephson som var vän till familjen, senare av Theodor Stein och Jan van Boom. Norman tog också lektioner i musikteori av Adolf Fredrik Lindblad. Han fortsatte sina studier vid Musikkonservatoriet i Leipzig, där han hade lärare som Ignaz Moscheles (piano), Moritz Hauptmann (kontrapunkt) och Julius Rietz (komposition). Intrycken från åren i Leipzig gav Norman viktiga musikaliska impulser som han efter hemkomsten arbetade för att sprida.

Tillbaka i Stockholm försörjde han sig som pianolärare, men framträdde också som pianist. Han skrev musikkritik utifrån den estetiska ståndpunkt han vunnit i Leipzig. 1858 blev han lärare vid Musikkonservatoriet (komposition, instrumentation och partiturläsning), en syssla han med vissa avbrott upprätthöll till 1882. Norman började dirigera Hovkapellet 1861 och utnämndes till hovkapellmästare året därpå. Som ledare för denna orkester satsade han energiskt på konsertverksamhet, detta parallellt med operaföreställningarna.

Ludvig Norman började komponera i unga år och kunde efter studieåren verka som en mycket välutbildad och för sin tid modern tonsättare. Hans produktion kom att bli omfattande och fördelad på många verktyper. Normans tre symfonier är viktiga verk i svensk symfonik, samma ställning har hans sex stråkkvartetter i svensk kammarmusik.

© *Gunnar Ternhag*

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har företagits utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Abr. Hirsch, Stockholm, nr 1505.

På omslaget står: "Till / Fru Fredrika Stenhammar / Skogs-Sånger / (Waldlieder) / till text af / Wolfgang Müller von Königswinter / för en röst vid Piano-forte / komponerade af / Ludvig Norman / Op. 31 / Stockholm / Abr. Hirsch".

Tillkomstår: 1867.

Ludvig Norman

Ludvig Norman (1831–1885) was a key figure of the Swedish music scene from the 1850s until his death. Even if contemporary music-goers did not always appreciate his initiatives, his contributions are highly valued by music historians. As a composer, conductor, teacher, author and concert arranger, one could say that Ludvig Norman helped to bring fresh life to the Swedish music scene.

Norman was born and bred in Stockholm. As a young boy he was taught piano by Vilhelmina Josephson, who was a friend of the family, and later by Theodor Stein and Jan van Boom. He also took lessons in music theory for Adolf Fredrik Lindblad. He continued his studies at the Leipzig Music Conservatory, where his teachers included Ignaz Moscheles (piano), Moritz Hauptmann (counterpoint) and Julius Rietz (Composition).

The impression that these years in Leipzig made on Norman gave him important musical inspiration that he endeavoured to spread on his return to Sweden.

Back in Stockholm, he made a living as a piano teacher and a performer, and wrote articles of music criticism from the aesthetic perspective he had gained in Leipzig. In 1858 he became a teacher at the Royal Conservatory of Music in Stockholm (composition, orchestration and score-reading), an occupation that he pursued, with the exceptional break, until 1882. Norman started to conduct the Royal Court Orchestra in 1861 and was appointed hovkapellmästare ('Chief Conductor of the Royal Court Orchestra') the following year. As director of this orchestra he invested considerable time and energy in concert performances alongside its opera obligations.

Ludvig Norman started to compose as a young man and was able to work as a consummately trained and for his time modern composer after completing his studies. His oeuvre came to be an extensive and varied one. Norman's three symphonies are important inclusions in the Swedish symphony genre, as are his six string quartets in Swedish chamber music.

© *Gunnar Ternhag*

Trans. Neil Betteridge

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Abr. Hirsch, Stockholm, nr 1505.

Text on the front page: "Till / Fru Fredrika Stenhammar / Skogs-Sånger / (Waldlieder) / till text af / Wolfgang Müller von Königswinter / för en röst vid Pianoforte / komponerade af / Ludvig Norman / Op. 31 / Stockholm / Abr. Hirsch".

Year of composition: 1867.